

Kamillo hrabě Razumovský z Vikštejnu

***21. srpna 1852 v Českém Rudolci
+ 5. prosince 1917 v Dolních Životicích**

Narodil se 21. srpna 1852 v Českém Rudolci. Jeho prapředci, jmenovitě Jakov Razumovský (2. Polovina 17. Století), pocházejí z carské Rusi. Hraběcí titul rod Razumovských získal v roce 1744 od císaře Karla VII.. Otcem Kamilla byl Leon Razumovský. Celé jméno Kamilla znělo Kamillo Konstantin Hugo Arthue Hippolyt, avšak s ohledem na hraběcí titul zůstalo u jednoduchého Kamillo Razumovský. Po smrti otce (1868) se jeho matka Alžběta Terezie s Kamillem přestěhovala z Českého Rudolce do Vídně, kde se stal chovancem Tereziánské akademie, po jejímž absolvování se uplatnil jako okresní hejtman ve Štemberku na Moravě, později jako místodržitelství rada. V roce 1882 se oženil s Marií Wienerovou z Weltenu. V roce 1884 se stali Razumovští majiteli velkostatku Horní Vikštejn a postupně přikoupili velkostatek Horní Ves, Jánské koupele a v roce 1898 také velkostatek moravské enklávy v Dolních Životicích. Razumovští brzy srostli s novým prostředím a v následujících desetiletích stáli doslova za každou významnější akcí, která se v obcích na jejich velkostatkářských územích konala. V roce 1882 byl Kamillovi ve Vídni znovu uznán hraběcí stav, restriktem ministerstva vnitra z roku 1916 bylo jemu a jeho potomkům povoleno užívat predikátu „von Wigstein“. Kamillo se však z výsady dlouho netěšil. Dne 5. prosince 1917 odpoledne přijel z Vikštejna domů na životický zámek, stačil ještě prohodit pár slov se svou ženou a klesl mrtev k zemi. Pohřben byl 4 dny poté do rodinné hrobky v Radkově.

Za rozhodující podpory hraběte Razumovského byly vystavěny gotizující kostely v Melči a Dolních Životicích; velkou pozornost věnoval i sídlu svých předchůdců – zříceninám hradu Vikštejn. Pro své potomky vystavěl kryptu pod kostelem sv. Salvátora v Dolních Životicích. Byl majitelem několika velkostatků, jejichž bohatství spočívalo hlavně v přítomnosti rozsáhlých lesů, povznesl téměř zapomenuté lázně v Jánských Koupelích a poskytoval pracovní příležitosti mnoha lidem v tomto kraji. Zaměstnanci Razumovských byli skutečně skvěle existenčně zajištěni. Například lidé pracující na velkostatku nedostávali sice výjimečně vysoký plat, ale zato mnoho naturálií, a to bylo zvláště v dobách všeobecného nedostatku

velice výhodné. Kamillo se účastnil i bohatého spolkového života ve svých obcích i v Opavě. Stál v čele mysliveckých spolků, předsedal také např. výstavnímu výboru Slezské výstavy parohů. Jeho činnost byla náležitě oceněna i z vyšších míst. Už na počátku 80. Let obdržel za své služby ve státní správě Řád železné koruny III. třídy s titulem rytíře. Roku 1908 byl vyznamenán Komturním křížem císaře Františka Josefa s hvězdou a konečně o Vánocích 1908 dostal „za nový chrám a zařízení duchovní správy v Životicích a štědrou podporu kostelů, klášterů, škol a dobročinných podniků“ papežský Řád sv. Řehoře a jeho žena Marie byla vyznamenána záslužným Zlatým křížem pro ecclesia at pontifice.